

Draga braćo i sestre, sretna vam nedjelja!

Danas nam Evanđelje govori o Isusu koji učenicima otkriva otajstvo svoje skore Pashe: Mesija – kaže – treba „poći u Jeruzalem i mnogo pretrpjeti od starješina, glavara svećeničkih i pismoznanaca, biti ubijen i treći dan uskrsnuti“ (Mt 16,21).

Ono što govori vrlo je daleko od njihovih očekivanja Mesije pobjednika i moćnika, uz čiju bi pomoć porazili i zgazili neprijatelje (usp. Ps 108,14). Već su imali priliku, tijekom vremena provedenog s njim, ostati zadivljeni tolikim njegovim djelima i riječima. No ova posljednja poruka doista nadilazi svako njihovo očekivanje. Petar osobito izražava svoje neslaganje i kori Isusa govoreći mu: „Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to ti se nipošto ne smije dogoditi!“ (r. 22).

Malo prije toga prepoznao ga je kao „Krista, Sina Boga živoga“ (r. 16). Sada ga, međutim, iznenađen, a možda i razočaran onime što čuje, suprotno prekrasnom ispovijedanju vjere koje je upravo izrekao, kori. Kao da mu govori: „Da, vjerujem da si ti Mesija, ali ovako se svijet ne spašava.“ Njegova je reakcija zasigurno potaknuta revnošću i iskrenom ljubavlju, ali nas ipak potiče na razmišljanje.

Ni nama, naime, nije uvijek lako razumjeti i prihvatiti Božje putove, osobito kada su vrlo udaljeni od naših. Tada smo u napasti pomisliti, suprotno svakoj logici vjere, da Gospodin griješi ili, još gore, da nas ne sluša ili da ne mari za nas. Suočen s tom neizvjesnošću, Petar nas, unatoč svojoj impulzivnosti, uči dvjema važnim stvarima.

Prvo je da nikada, pa ni u takvim trenucima, ne prekidamo razgovor s Gospodinom, nego da mu s povjerenjem očitujemo i svoju teškoću u razumijevanju onoga što od nas traži.

Drugo je, međutim, da nikada ne sudimo Božjem djelovanju, nego da se radije ponizno, u molitvi, stavimo u oslušivanje onoga što nam Bog otkriva svojim djelovanjem, čak i kada ono nije u skladu s našim očekivanjima.

I u tome se očituje veličina Prvaka među apostolima. Isus mu odgovara: „Nosi se od mene, Sotono!“ (r. 23) te objašnjava njemu i ostalim učenicima da će, žele li slijediti njegove stope, morati odreći se samih sebe, uzeti svoj križ i slijediti ga (usp. r. 24).

Petar će to i učiniti: nakon što ga je poslušao, prihvatit će izazov i ostati vjeran riječima Krista, kojega je prepoznao kao svoga Otkupitelja, sve do kraja svoga života, sve do mučeništva.

Zamolimo stoga Gospodina da i mi u svome životu vjere i u svojoj molitvi imamo istu Petrovu iskrenost, da mu ponizno kažemo ono što doista osjećamo, čak i kada nam je srce zbunjeno, a istodobno da znamo njegovati i njegovu istu poslušnost, prihvaćajući ono što od nas traži iznad naših očekivanja.

Neka nam pomogne Marija, koja je bila poslušna Božjim naumima sve do podnožja križa svoga Sina Isusa.